

at være med til at indføre Grundskyld og har stillet en Del Ændringsforslag i Overensstemmelse hermed. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa disse Ændringsforslag, forinden Ordføreren for Mindretallet har omtalt dem.

De af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag er i Virkeligheden ikke af principiel Art. De tager navnlig Sigte paa at gøre Rammerne omkring Vurderingen saa gode som vel muligt, for at man derigennem kan faa den solideste og bedste Vurdering. Selve Vurderingen af Grundværdien forekommer det mig vil have Betingelser for at gøre Vurderingerne i det hele taget bedre og solidere; at man vurderer Ejendommen til Ejendomsskyld og derefter foretager en Værdiansættelse af Grundværdien, kan efter mit Skøn ikke føre til andet end en sikrere og mere støt Vurdering. Man har ved Ændringsforslagene Nr. 20—24 stillet Forslag om, at Amtsraadskredsen fremtidig skal være Skyldkreds. Det har man gjort, fordi man gerne vilde have, at Amtsraadskredsen, som er en økonomisk og administrativ Enhed, ogsaa med Hensyn til Skyldvurderingen skulde danne en Enhed, for at man derigennem kunde fremme den ensartede Vurdering. I hver af disse nye Skyldkredse skulde der da kunne være indtil syv Skyldraadsmedlemmer. Hvert af disse Skyldraadsmedlemmer vil faa et Distrikt i Amtsskyldkredsen, hvor han forbereder Vurderingen, deltager i den sammen med Vurderingsmændene og gennemarbejder den, inden den kommer til det samlede Skyldraad. Thi ingen Vurdering kan endeligt fastslaaes, inden den har været behandlet i det samlede Skyldraad. Ved Oprettelsen af et saadant Amtsskyldraad mener man tillige at kunne aflaste Over-Skyldraadet i dets Arbejde, thi det er umiskendeligt, at Over-Skyldraadet har et meget stort Arbejde, som det er overordentlig vanskeligt for det at faa tilendebragt i en rimelig Tid. Man mener ogsaa, at Skyldraadens Medlemmer saaledes i Samvirken med Over-Skyldraadet forud for de almindelige Vurderinger lettere vil kunne arbejde med hinanden og faa aftalt de Regler og Fremgangsmaader, som skal benyttes ved Vurderingen, saa den kan blive bedst mulig. Man mener, at Skyldraadet ogsaa vil kunne aflaste Over-Skyldraadet navnlig i Henseende til Afgørelse af Klager. Man tror, at mange af Klagerne vil kunne være tilfredsstillet, naar de herefter faar Skyldraadets Afgørelse; det maa nemlig siges at være en uhyre Ulempe, at mange af dem, der nu klager over Ansættelsen til Ejendomsskyld, først kan faa en

endelig Afgørelse flere Aar efter, at de har klaget. Det er en Urimelighed ovenfor de enkelte Ejere, og den tænker man sig vil kunne fjernes i ikke ringe Grad. Dette er de Forventninger, som man knytter til Forslaget om at gøre Amtsraadskredsen til Skyldraadskredse.

Dernæst har man foreslaaet Ændringer af de Honorarer, som gives til Vurderingsmændene i Landdistrikterne. Ændringsforslagene Nr. 31 og 32 sigter hertil, idet det bestemmes, at i København, Frederiksberg, Købstæderne, de sønderjydske Flækker og i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og med over 2 000 Indbyggere skal Honorarerne til Vurderingsmændene bestemmes af Finansministeren. Men for Landkommunernes Vedkommende vil det blive saaledes, at Vurderingsmændene kan faa indtil 150 Kr. i fast Honorar i de Aar, da Vurderingerne foregaar, og indtil 50 Kr. i de Aar, hvor der er Omvurdering, samt 25 Ø. pr. Vurderingsnummer. Det er ikke givet, at alle Vurderingsdistrikter skal have 150 Kr.; det vil blive at afgøre af Finansministeren efter deres Størrelse, thi der er ikke saa lille Forskel i Størrelsen af disse Vurderingskredse. Man har fra Udvalgets Side ment, at det var en rimelig og en meget tiltrængt Ændring, thi i Øjeblikket faar Vurderingsmændene i Landkommunerne deres Honorar paa den Maade, at de faar Dagpenge for hver Dag de gaar omkring og ser paa Ejendommene; men det fører til, at de ikke faar noget som helst for de Dage, da de sidder og gennemarbejder Skemaerne, og dette er meget uheldigt. Derfor mener Udvalget, at saadanne Honorarer, som her foreslaas, er langt at foretrække. Men jeg vil gerne sige til den højtærede Finansminister, at man fra Udvalgets Side har ment, at der er en noget for stor Forskel paa de Honorarer, der gives til Vurderingsmændene i Købstæderne, og det, der overhovedet vil kunne blive Tale om i Landdistrikterne. Man vil derfor henstille til den højtærede Finansminister at overveje hele dette Spørgsmaal, saa der kan blive den størst mulige Ensartethed.

Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at man saaledes som Vurderingen nu skal foretages uden omkring i Kommunerne, gaar ud fra, at Vurderingsmændene skaffer sig Kendskab til hver eneste Ejendom og Ejendommens Jord og saaledes danner sig et ved Selvsyn vundet Grundlag for Vurderingen. Man maa nemlig kræve, at Vurderingerne sker paa saa solidt og godt et Grundlag som muligt.

Ved Ændringsforslag Nr. 1, hvoraf følger Ændringsforslagene Nr. 2, 4 og 25,